

πάτωμα

πάτωμα, το, ουσ. [<μσν. πάτωμα <πατώνω], το πάτωμα. **1.** η ενέργεια και το αποτέλεσμα του πατώνω. **2.** η πλήρης αποτυχία, η κατάρτιση στο τελευταίο σημείο: «το πάτωμα των υποψηφίων στις εισαγωγικές εξετάσεις των Α.Ε.Ι. απασχόλησε έντονα το υπουργείο Παιδείας || τέτοιο πάτωμα στην ομάδα μας πρώτη φορά συμβαίνει στην ιστορία της»·

- όταν δε δουλεύει τ' απάνω πάτωμα..., βλ. φρ. όταν δε λειτουργεί τ' απάνω πάτωμα(...).

- όταν δε λειτουργεί τ' απάνω πάτωμα..., επιτιμητική έκφραση σε άτομο που δεν μπορεί να σκεφτεί σωστά, λογικά, που είναι μικρόνους: «τι να σου κάνω, ρε παιδάκι μου! Όταν δε λειτουργεί τ' απάνω πάτωμα, όλοι θα σε ξεγελάνε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας